

Aktivera Läkartidningens fackliga debatt!

MEDLEMMARNA HAR BOLLEN

Läkartidningen har en mycket lång tradition bakom sig som den svenska läkarkårens främsta organ för en bred inhemsk medicinskt vetenskaplig orientering. Denna informativa och utbildningsinriktade prägel har dominerat tidskriften alltsedan starten 1904.

Det var ungefär vid den tiden som den medicinska kunskapsstillväxten började accelerera. Dåtidens läkare insåg tidigt att man behövde ett gemensamt forum för ett kunskapsutbyte även över specialitetsgränserna.

En annan tendens vid sekelskiftet var den växande uppmärksamheten på för kåren gemensamma angelägenheter såsom utbildning, ekonomi, arbetsförhållanden m m. Läkartidningen kom redan från begynnelsen att även spegla många sådana kollegiala och fackliga aspekter, om än något sporadiskt och ostrukturerat.

Läkarförbundets roll som facklig och professionell organisation har utvecklats successivt under 1900-talet, och Läkartidningens betydelse som ett organ för facklig debatt och opinionsbildning har stärkts i motsvarande grad. Men först 1975 skapades ett sammanhållet och avgränsat utrymme för det fackliga materialet.

Ledarsidan flyttades då fram och följdes av ett sammanhängande textblock om fackliga ting i vidaste bemärkelse. Blocket kom att omfatta reportage och intervjuer om hur centrala beslut påverkar vardagsarbetet, ickemedicinsk debatt och korrespondens, redovisning av fackliga aktiviteter, egna och andras remissyttranden m m.

I det första numret efter omläggningen underströks att man på detta sätt ville markera att Läkartidningen egentligen är två tidningar – en fackpolitisk och en medicinsk. Ett citat ur ledaren 1–2/75 beskriver mycket bra tidningens ambitioner än idag:

»En av anledningarna till att denna avdelning får inleda tidningen är att vi vill markera vår ambition att via Läkartidningen försöka aktivera en vidgad, öppen dialog i fackliga

frågor mellan förbundets centrala instanser och medlemmarna.»

Vad som har hänt med de fackliga sidorna sedan dess är främst att redaktionen försökt att satsa på en kvalitativ vidareutveckling. Med hjälp av modern tidningsteknik har t ex pressläggningstiden under det senaste året förkortats med flera dagar, och målet är att nedbringa den ytterligare.

Den fackliga redaktionen har under senare år förstärkts för att erbjuda en effektivare nyhetsbevakning. Målet har varit att lägga tyngdpunkten vid fackliga, politiska och sociala beslut och skeenden av särskild vikt för läkarna. Samma mål har gällt reportageverksamheten som både har breddats och getts ett ökat utrymme.

De viktigaste informationskällorna har varit Läkarförbundet och dess delföreningar, vår närmaste fackliga omvärld samt landstingen såsom läkarnas huvudarbetsgivare och sjukvårdens främsta maktbärare. Regering, riksdag, utskott, utredningar, partier, myndigheter, verk och domstolar är några andra av tidningens främsta bevakningsfält.

Vid årets fullmäktigemöte blev Läkartidningens fackliga innehåll föremål för en ovanligt ingående diskussion, bl a till följd av en kritisk motion från Malmö läkareförening.

Motionens huvudbudskap var i korthet att förtroendevaldas åsikter mera ventileras i yrkesföreningarnas egna tidskrifter, att Läkartidningen däremot är »prydligt neutral» samt att densamma borde »tillskapa ett särskilt utrymme för information, ledare, inlägg från förtroendevalda, ideologiskt samtal och andra fackliga diskussioner».

Låt oss då ta tillfället i akt och följa motionärernas uppmaning att frånga den »prydliga neutraliteten». Mot bakgrund av den inledande redogörelsen för framväxten av Läkartidningens fackliga avdelning kan man då ställa sig frågan var Malmö läkareförening befunnit sig de senaste 21 åren...

De fackliga sidorna kan utan tveivel förbättras ytterligare, och förbundets högsta beslutande organ är ett viktigt forum för en diskussion om hur detta kan gå till. Fullmäktiges debatt begränsade sig dessbättre inte till motionens något snäva synpunkter, utan fokuserade hur medlemmarnas intressen bäst kan tillvaratas i tidningen.

I det sammanhanget spelar Läkartidningens debattutrymme en oerhörd central roll. Vad gäller kortare insändare har motionärerna rätt i att medicinskt och annat stoff numera samlas på korrespondenssidorna. I gengäld har redaktionen försökt att under debattvinjetten som föregår dessa sidor enbart ta upp frågor av facklig och sjukvårdspolitisk karaktär.

Läsarnas/medlemmarnas medverkan på debatt- och korrespondenssidorna baseras på spontant insänt material, och intresset har mestadels varit glädjande stort. Redaktionens policy har varit största möjliga öppenhet – refuseringar har gällt anonyma inlägg, personangrepp samt någon gång debattörernas brist på nya argument.

Både förtroendemän och »vanliga medlemmar» har själva att välja om de vill publicera sina åsikter i Läkartidningen eller i andra organ. De skall dock veta att det fackliga utrymmet hos oss alltid står öppet för en livgivande och utvecklingsfrämjande offentlig debatt.

Den uppmärksamme läsaren har kanske noterat att den fackliga redaktionen litet diskret i år bytt namn till »sambandsredaktionen». Det innebär emellertid i sak ingen policyförändring, bara ett förtydligande av redaktionens strävan att även sätta in de fackliga frågorna i sitt samhällseliga sammanhang.

På debattsidorna är det läsarna som råder beträffande inriktningen. Vill medlemmarna ha en debatt med ökad tonvikt vid renodlat fackliga frågor är de mycket välkomna med sådana inlägg. Läkartidningen ser fram mot ett seriöst meningsutbyte, även med Malmö läkareförening. •